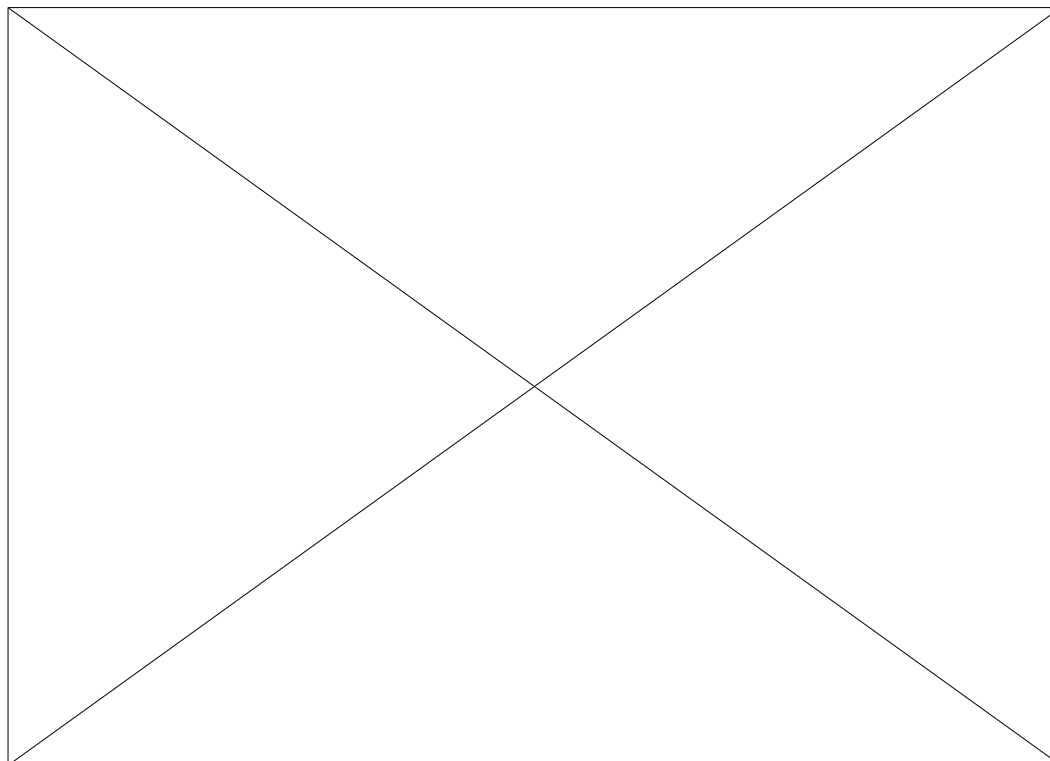

12 - годишно момиче накара света да млъкне за 6 минути

April 19, 2010 by [Angel Stefanov](#)

Твърде впечатляващо свидетелство за духовната зрелост на поколението, което идва след нас. Едно момиче на 12 години зашлепява оглушителна плесница на нас, възрастните, които се смятаме за по-умни от децата. Случило се е преди 18 години, но едва днес научаваме за това.

Северн Сузуки, 12 годишна

"Ние изминахме 5 хиляди мили за да дойдем и ви кажем, на вас възрастните, да промените пътищата си. Аз не заставам пред вас със скрити намерения, аз се боря за моето бъдеще. Да загубим бъдещето си не е като да загубиш изборите или няколко процента на Стоковата борса. Аз съм тук, за да говоря от името на моето поколение, от името на всички умиращи от глад деца, чиито плач остава нечуто... от името на милионите умиращи животни по целия свят, само защото не е останало място, където да живеят. Аз се страхувам да изляза на слънце заради озоновите дупки. Страхувам се да дишам въздуха, защото не знам какви химикали има в него. Нещата от природата които съм мечтала да мога да видя, сега се чудя дали въобще ще съществуват, за да

могат моите деца да ги видят. Вие трябваше ли да се тревожите за тези неща, когато бяхте на моята възраст?

Всичко това се случва пред очите ни, а ние продължаваме сякаш няма нищо. Аз съм дете и не знам как да оправя тези неща, но вие също не знаете. Не знаете как да върнете изчезналите животински видове... Ако не знаете как да поправите всичко това, моля ви, спрете да го рушите!

Тук вие може да сте изтъкнати политици, президенти, лидери... но всеки от вас е и нечие дете. Аз съм само дете, но знам, че всички ние сме едно 5-милиардно семейство. Границите и правителствата никога няма да променят това. Аз съм още дете, но разбирам, че всички трябва да действаме заедно, като единен свят, насочен към една цел.

В моята страна правим толкова разхищение! Купуваме и хвърляме... но не споделяме с нуждаещите се. В Канада ние имаме храна, подслон, всякакви материални неща... но в страни като Бразилия срещнах деца които живеят на улицата и нямат какво да ядът. Защо ние които имаме всичко сме все още толкова алчни? Защо има такава разлика в това къде си роден?

Аз съм само едно дете, но знам, че ако всички пари, похарчени за войни, бяха отделени за разрешаване на екологичните проблеми, премахване на бедността и създаването на мир, нашият свят щеше да е едно прекрасно място. В училище ни учите да не се бием с другите, да решаваме проблемите си, да се уважаваме, да почистваме, когато сме разхвърляли, да не нараняваме други същества, да споделяме с другите, да не бъдем алчни. Тогава защо вие отивате и правите нещата, които ни казвате да не правим?

Ние сме ваши деца, а вие сте като наши родители. Родителите би трябвало да могат да успокоят децата си, че всичко ще е наред. Но не мисля, че вече можете да кажете това. Даже се чудя, дали ние сме във вашия списък с приоритети?

Ние сме това което правим, а не това което казваме. Но това което вие правите, ме кара да плача нощем."

П